

Medlem Hr. N. Johan Laursen holdt fra denne Talerstol, hvori han rettede et stærkt Angreb paa Arbejderne, og hvori han foreslog, at Arbejderne skulde arbejde under Tariffen og i det hele taget skulde nøjes med noget mindre, medens han ikke udtalte et Ord imod Overklassen, som svømmer i Luksus, og som under hele Krigen paa det skammeligste har udbyttet Arbejderklassen. Saa længe, sagde jeg, at Præster optræder paa den Maade, vil det være vanskeligt at faa Arbejderklassen, som ellers er mest modtagelig for aandeligt Liv, til at flokkes om Kirkerne, og saa længe Præsterne velsigner Krigsskibe og Kanoner og nedbeder Herrens Velsignelse over dem, der drager ud i Krigen, at det maa lykkes dem at sprede Død og Ødelæggelse over saa mange som muligt, saa længe Præsterne er med til det, saa længe kan jeg ikke anerkende, at de udfylder den Gerning, de er satte til at udføre.

Første Næstformand (K. M. Klausen):

Det ærede Medlem Hr. Clausager har Ordet for en kort Bemærkning.

Clausager: Til det ærede Medlem Hr. Andreasen skal jeg sige, at jeg er aldeles ikke i Tvivl om, at den Mand har optraadt skandaløst mod den lille Knægt, som der blev sagt. Men derfor har man ikke Lov til at rette et Angreb paa hele Bondestanden, hvad den nævnte Artikel gjorde. Vi har aldrig nogen Sinde, fordi en Arbejder eller en Flok Arbejdere har gjort noget forkert, angrebet hele Arbejderstanden (Afbrydelse: Jo!). Aldrig. Det ærede Medlem Hr. Andreasen har endvidere sagt, at den socialdemokratiske Presse var det eneste Værn for denne lille Dreng. Det er aldeles forkert; thi enhver som helst god Mand eller Kvinde vil træde op for at beskytte en saadan lille Dreng, der lider Overlast.

Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Lundberg, hvornaar vi i Venstreblade har haft slige giftige, hadefulde, systematiske Angreb paa Arbejderstanden, der tilsvarende de Angreb paa Bondestanden og Præstestanden, jeg her har fremhævet. Kom med Beviserne, saa kan vi tale om det. Jeg kunde nævne et Angreb til, der viser, hvor hult det ofte er.

Under Valgkampen i Sommer i Juli blev der fra min Modkandidats Side sagt om Justitsminister Rytter, at han skulde have udtalt følgende: Jeg vil indblæse mine Embedsmænd en anden Aand. Arbejderne er nogen Fandens Karle, men jeg skal lære dem noget andet. Det hele viste sig, da man fik det trevlet op og gaaet efter i Sømmene, kun at være dette, at Justitsminister Rytter havde sagt, han vilde beskytte Arbejderne mod de syndikalistiske Urostiftere, og han havde brugt det Udtryk, at da den forrige Justitsminister ikke turde træde op og beskytte Arbejderne mod disse Urostiftere, fik disse store Tanker om sig selv. Saaledes saa det Citat ud, da man fik det rigtigt vendt. Men det var altsaa for at faa Justitsministeren fremstillet som en Mand, der var aldeles brutal, hvad han altsaa ogsaa fik Skyld for i denne Artikel. Lad os faa Beviserne for, at der er slige Fejlgreb i Venstres Presse, saa kan vi tales ved om det, og saa skal jeg være den første til at dadle det.

Første Næstformand (K. M. Klausen):

Det ærede Medlem Hr. Andreasen har Ordet for en kort Bemærkning:

Andreasen: Det ærede Medlem, der sidst talte, har ikke nogen som helst Ret til at sige, at dette Angreb var rettet mod Bondestanden som Helhed. Jeg har her gjort opmærksom paa, at denne Artikel fremkom paa et Tidspunkt, hvor der forelaa en Række Eksempler paa grov Mishandling af Tjenestedrenge. Naar det ærede Medlem siger, at hans Parti har aldrig brugt den Slags Vaaben, skal jeg kun minde om, hvorledes man for ikke saa længe siden søgte at slaa os danske Socialdemokrater alle som een i Hartkorn med de russiske Voldsmænd, Mordbrændere og Tyveknægte og mange andre slemme Mennesker. Vi havde ved det Telegram, vor Kongres havde sendt til Rusland, gjort os fuldstændig solidariske med Røverpolitikere og Voldspolitikere. Det brugte man mod os, og man sagde: Vogt jer for, at det Parti skal faa Magten her i Landet. Det ærede Medlem har sagt — i hvert Tilfælde er det hans Partis Standpunkt —, at vi skulde gaa ud og sige fortrinsvis til Arbejderne: Det er